

någon undervisning för dem skall erhållas. Med fästadt afseende på allt detta, som hvilar på jordbrukaren, måste han med uttröttade lemmar digna under oket.

Då staten inbringar den ansenliga summan af cirka tretton millioner kronor i bränvinsskatt, och denna summa onekligen till största delen drages ur den mindre bemedlade befolkningens fickor, månne det då icke vore skäl att använda någon del deraf för att kunna åstadkomma tillräckligt antal skollärare, och att det uppväxande släktet genom upplysning i någon mån kunde skyddas från brottets bana?

På grund häraf vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta, det samtliga folkskolelärarnes aflöning utbetalas af statsmedlen utom stadgadt husrum, vedbrand, kotoder och planteringsland, som fortfarande betalas af vederbörande kommuner.

Stockholm den 27 Januari 1875.

J. Jonusson,

från Kalmar län.

N:o 69.

Af Herr **Nils Petersson**: *Om tjänsteårsberäkning för vid folkhögskola antagne lärare.*

Det lär numera ej kunna bestridas, att folkhögskolorna här i landet äro gagneliga, samt att fosterlandsvännen har grundade förhoppningar på dess framtid; men för att skolan skall kunna framgå på sin beträdda bana är onekligen det första vilkoret, att duglige lärare dertill kunna erhållas, och detta återigen försvåras, för att ej säga omöjliggöres, genom det att personer, som genom sina kunskaper äro duglige och i öfrigt intressera sig för saken, i de flesta fall innehafva den ställning i samhället, att de ej hafva råd till att för några år afbryta sin beträdda bana och dermed gå miste om tjänsteårs beräkning för sin framtid.

Att icke skolorna sjelfva med bästa vilja förmå att härutinnan hålla lärarne skadeslösa, är uppenbart; men staten, det stora samhället, både kan

och bör göra detta i sitt eget väl förstådda intresse för allmänt väl, helst det kan ske utan någon uppoffring. ifrån statsverkets sida, eller att något synnerligt intrång för andra tjänstemän derigenom förorsakas, alldenstund folkhögskolelärarnes antal är och förblir högst obetydligt i förhållande till det stora hela; och vågar jag därför härmed vördsamt föreslå,

det Riksdagen ville till Kongl. Maj:t aflåta en underdånig skrivelse, med anhållan det Kongl. Maj:t ville meddela sådana bestämmelser, hvarigenom vid folkhögskola antagen lärare, som uppfyllt stadgade vilkor för erhållande af sådan tjänstebefattning, hvarå följer tjänsteårsberäkning, densamma måtte komma dessa lärare till godo för den tid de såsom lärare äro anställda vid folkhögskola inom riket.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1875.

Nils Petersson.

N:o 70.

Af Herr **August Peterson**, från Blekinge län: *Derom att folkskolelärarens kontanta aflöning måtte utgå af statsmedel.*

För en nations framåtskridande i såväl andlig kultur som materielt välstånd finnes en säker, aldrig svikande häfstång, nemligen folkbildningen. För denna nationens lifsfråga hafva också föregående Riksdagar visat ett varmt intresse på så sätt, att anslag beviljats, motsvarande hälften af folkskolelärarnes kontanta löner.

Denna af Riksdagar visade nitälskan för folkskolans mera ordentliga ordnande har inom kommunerna visat ganska goda resultat, emedan de sistnämnda som sålunda bekommit någon lättnad i de förut till skolväsendet hårdt tryckande utgifterna, som hade till följd att församlingarne icke kunde komma ut med dels inrättande af tillräckligt antal skollokaler och dels antagande af nödigt antal lärare; men sedan Riksdagen på nämnda sätt underlättat församlingarnes i detta fall ådagalagda ädla sträfvan för den yngre